

Denken in OPLOSSINGEN

HET GOEDE WERK VAN HET NEDERLANDS ONDERSTEUNINGSFONDS

Op verzoek van een al vele jaren ernstig zieke cliënte en een cliënte die op hoge leeftijd is stelden bestuursleden een *dossier obsèques* op, waarin de wensen voor hun afscheid tot in detail zijn vastgelegd. Dat hun wensen nu duidelijk op papier staan heeft hen rust gegeven.

Schrijnende omstandigheden

De bestuursleden van het fonds schoten te hulp toen zij hoorden over een nog jonge vrouw die als gevolg van meerdere episodes van huiselijk geweld met een baby en een kindje van bijna drie jaar naar een klein logement was gevlucht, waar zij zonder koelkast en zonder keuken in schrijnende omstandigheden leefde. Met hulp van onze voormalige consul werd voor haar een

woning gevonden, die dankzij een inzamelingsactie in het netwerk van het fonds vrijwel volledig werd ingericht. De vrouw heeft inmiddels een vaste baan en haar kinderen doen het goed op school. Het Ondersteuningsfonds verstrekke haar een lening, die zij volledig heeft afgelost. Een 85-jarige man, die in een afgelegen boerderij woont

en af en toe verward is, is blij met de telefoontjes en bezoeken van één van de bestuursleden van het fonds en met de maandelijkse financiële steun in de vorm van een lening. Recent is bij hem het besef doorgedrongen dat hij niet veel langer alleen kan wonen. Hij heeft zijn boerderij te koop aangeboden, zijn dieren zijn verkocht en hij heeft zich ingeschreven voor een kamer in een EHPA in zijn omgeving. Voor de aan hem betaalde maandelijkse steun heeft hij een *reconnaissance de dette* (schuldbekekenis) ondertekend, het geleende bedrag zal bij de verkoop van zijn woning worden terugbetaald. Alle financiële hulp door het fonds

geschiedt op voorwaarde van ondertekening van een *reconnaissance de dette*. Als mensen onroerend goed bezitten, laten wij die schuldbekentenis bij de belastingdienst registreren, zodat het uitstaande bedrag in geval van verkoop van de woning of overlijden van de eigenaar aan het fonds wordt vergoed.

Remigratie?

Regelmatig wordt de vraag gesteld waarom mensen die tegen problemen aanlopen niet naar Nederland terugkeren. Als mensen die nog niet lang in Frankrijk woonachtig zijn met financiële problemen kampen is dat vaak ons advies. Alle cliënten van het fonds wonen echter al vele jaren in Frankrijk – sommigen al tientallen jaren – en terugkeer naar Nederland, waar het vinden van een woning met of zonder zorg moeilijk is, is voor hen geen optie. De Franse overheid biedt vele mogelijkheden en wij verwijzen daarom vaak naar de lokale *assistante sociale*, die de weg kan wijzen naar de Franse sociale voorzieningen. Vaak wordt op die wijze een oplossing gevonden. Waar dat niet lukt, kan het fonds te hulp schieten. Voor alle informatie over het fonds verwijs ik naar onze website:

nederlandsondersteuningsfonds.fr ●

Renée de Gans is voorzitter van het Nederlands Ondersteuningsfonds. Zij wordt opgevolgd door Kick Roodhuyzen de Vries (zie artikel op pagina 42).

Nu mijn voorzitterschap van het Nederlands Ondersteuningsfonds na bijna twintig jaar ten einde loopt, wil ik graag nogmaals uw aandacht vragen voor het feit dat het werk van het Ondersteuningsfonds in het leven van veel mensen een verschil maakt en mijn dank uitspreken voor de donaties en de steun van de leden en het bestuur van de ANM voor ons werk.

Bij de door het fonds verleende hulp gaat het niet altijd om geld. De mensen die contact met ons opnemen zijn soms eenzaam of verward of zien door de bomen het bos niet meer. Het contact met een bestuurslid van ons fonds geeft een steuntje in de rug en helpt een oplossing vinden voor problemen. Voor veel Nederlanders is verhuizen naar 'vakantieland' Frankrijk een droom. Sommigen zetten die stap, al dan niet goed voorbereid, en komen erachter dat je je ook in Frankrijk aan regels moet houden, ziek kunt worden, je baan kunt verliezen, financiële problemen kunt krijgen, eenzaam kunt zijn of het overzicht kunt kwijtraken. Als dat gebeurt en je hebt niemand in je naaste omgeving die je kan helpen, is het fijn te weten dat bestuursleden van het Ondersteuningsfonds kunnen bijspringen. Nog steeds krijg ik af en toe verbaasde reacties als ik over het Ondersteuningsfonds vertel, terwijl het toch niemand zou moeten

verbazen dat wonen en werken in Frankrijk ook zijn *ups & downs* kent.

Cliënten

In het afgelopen jaar had het Nederlands Ondersteuningsfonds 15 cliënten en ontvingen 6 cliënten maandelijks financiële ondersteuning. In een aantal gevallen werd incidenteel steun verleend. De cliënten van het fonds ontvangen op hun verjaardag een financiële gift en in de maand december een 'kerstuitkering', waarvan de hoogte afhankelijk is van de individuele omstandigheden. Voor 2 cliënten betaalt het fonds de kosten van de *mutuelle*. De incidentele hulp betrof een bijdrage in niet vergoede tandartskosten voor de zoon van één van onze cliënten, een bijdrage in de kosten van een vliegticket om de begrafenis van een cliënte bij te wonen, een 'kerstgift' voor de vier kinderen van een man die in financiële problemen raakte omdat hij onverwacht alleen kwam te staan en een vergoeding voor de kosten van het

verblijf in een vakantiekolonie voor de zoon van één van onze cliënten. Hieronder enkele andere voorbeelden van situaties waarin het Ondersteuningsfonds te hulp is geschoten.

In de steek gelaten

Wij hielpen een vrouw die, jaren nadat zij met haar man naar Zuid-Frankrijk was verhuisd, in de steek werd gelaten. Door hard werken kon zij net het hoofd boven water houden voor haarzelf en haar drie jonge kinderen. De ambassade in Parijs nam contact met ons op toen zij de kosten voor een nieuw paspoort niet kon betalen. Het fonds heeft niet alleen die kosten vergoed, maar ook een deel van de opleiding van haar kinderen betaald. Nu, jaren later, heeft de vrouw een vaste baan bij de overheid en een nieuwe relatie en hebben twee van haar drie kinderen hun opleiding met succes afgerond. Zonder de financiële hulp van het fonds zou het leven van dit gezin heel anders zijn verlopen.

De opmerking 'Nu ben ik niet meer alleen', van een cliënte die met haar gehandicapte dochter het hoofd boven water probeerde te houden, zal mij altijd bijblijven.

Voor een alleenstaande depressieve vrouw, die in een klein donker appartementje woonde, werd een kamer met zeezicht en een balkon in een EHPA gevonden. De kosten gingen haar budget te boven, maar met hulp van het fonds werd een dossier bij de *Préfecture* aangemaakt op grond waarvan het ontbrekende bedrag wordt aangevuld, met dien verstande dat de *Préfecture* haar kinderen maandelijks een bijdrage in rekening brengt. Het fonds maakt maandelijks een klein bedrag over voor persoonlijke uitgaven. Nu zij in een zonnige kamer woont, aanspraak heeft en aan activiteiten kan meedoen, gaat het veel beter met haar.